

Barnahjálpargrunnurinn 25 ár 4. apríl

Teir Gunnar Mohr, P. W. Háberg, J. Chr. Christiansen og L. Breckmann gingu á tal 4. apríl 1942 og stovnaðu Barnahjálpargrunnin. Í lögum grunnsins stendur, at teir seta sjálfvir nýggjan nevndarlim við, um ein fer frá ella doyr. Soleiðis eru nú hesir nýggir limir komnir í nevndina Thomas Thomsen, Johs. Samuelsen, Poul Johs. Lindberg og Axel Poulsen. Fráfarnir (deyðir) eru Gunnar Mohr, H. A. Djurhuus og Carsten Petersen.

Samtyktin var so orðað:
Grunnsins endamál er at veita

styrk til treingjandi børn, búsitandi í Føroyum. Til hetta endamál verða nýttar grunnsins rentuinntøkur — ella ein partur eftir nevndaravgerð á hvørjum ári — saman við tí peningi, merkjasolan hevur givið, og gávum, ið tilskilaðar eru til beinleiðis útbýtingar.

Síðan hevur nevndin arbeitt iðuliga at útgeva grunninum pening. Fyrsta málið var 50.000 kr., ið skuldi vera grundpeningur.

So norðist aftrat og eru nú stívar 500.000 kr. í stovnsfæi. Frá 1944 hevur nevndin býtt út umleið 380.000 kr. til børn, ið treingja.

GHM 45 ár

Hornorkestrið GHM (Georg Hansens Minde) hevur 45 ár á baki. Teir hava í løtuni norskan venjara, Alfred Gjersvik og hesin stjórnarleiðar, tað ið gjarkvöldið hevði konsert á Vaglinum, á 45 ára stovningardegnum.

Eftir á lívi eru triggir, sum vóru

Óvæntað úrslit

Úrslitið av franska valinum var stórt vónbrot fyri de Gaulle og flokk hansara. Flokkurin fekk so dánt meiriluta, men misti sín tryggja meiriluta og hevur nú 244

við til at stovna orkestrið, Johan Meitilberg, Thorstein Askham og Andre Andrsen.

FOSTUGUDSTÆNASTA

Í kvöld kl. 8 hevur Eivind Vilhelm, prestur, fostugudstænastu í Havnar kirkju.

tinglimir, sum krevjast fyri at tryggja meirilutan.

Vintraflokknarir gingu væl fram, og hóast tað ikki eydnaðist teimum at vinna meirilutan er litið at ivast í, at flokkurin hjá de Gaulle hevur fingið álvarsamt um ikki endaligt, afturstig.

Grækarismessuhaldið í Klakksvík

Hans David Matras, kennari, helt hesa roðu í sambandi við Grækarismessuhaldið í Klakksvík, har hornorkestrið og skótar sum vanligst setti teirra vanligja, góða dóm á alt, ið fór fram á hesum serskilda hátíðardegi.

Tað er nú vörðin ein fastur siður — ein traditión her hjá okkum at halda grækarismessu við skrudgongu, hornblástri og roðum.

Grækarismessa er gomul hátíð, ivaleyst so gomul, sum tað fólk, sum býr her, og hon er ein gamal katólskur halgidagur av tí slagnum, sum vit nevna mishalgidagar, men tað er ikki sum sovørðin, hann verður hildin her hjá okkum nú á døgum. Vit halda hann og minnst hann, tí gamalt er at siga her á landi, at ein okkara mest umhildni og sermerkti fuglur — okkara tjóð arfuglur — tjaldrið — kemur aftur til okkara at vitja og ber boð um, at vit nú ganga móti ljósari tíðum.

Tað er ikki ein tilvild, at vit Føroyingar bera stóran alsk til tjaldrið, og ikki er tað tí, at tað balist her saman við okkum ringastu ársins tíðina, nei heldur man tað vera, tí lyndi hjá hesum fugli er so líkt

lyndi Føroyingsins, so líkt tí lyndi, sum vit hava mett so høgt.

Høvuðsdygðin hjá tjaldrinum er rættlæti, — tað rætur ikki aðrar fuglar, men sær tað annan fugl ræna, tað veri frá tí sjálvum ella øðrum fugli, so er tað til reiðar at herja á til at verja rættferðina, og tað er onnur høvuðsdygðin hjá tí divri, og so alskurin til heim sitt.

Vit hava ofta hoyrt mett um menn, og hoyrt nakrar verða tiknar fram um aðrar sum góðir Føroyingar, men tað skal eg ikki gera her, — til tess eri eg ikki maður, — men eitt fari eg at lova mær at siga og halda fram her, og tað er, at vit hava átt og nógv, bæði kvinnur og menn, sum hava verið og eru góðir Føroyingar, og tað eru tey, sum hava tjaldurslyndi — rættlæti og divri, og sum eins og tjaldrið eru pjökun um sitt egna og góð við heim sitt og við okkara náttúru.

(Framhald á 4. síðu)

Við tí útbýtta og stovnsfæ hevur grunnurin havt um hendi meira enn 900.000 kr. og hetta er sjálvandi ikki alt komið við teim inn-savningum og burturlutingum, sum nevndin hevur skipað fyri, men tað góða endamálið hevur fingið peningastovnar og lögting at taka undir, so grunnurin í dag hevur árvisa inntøku íalt uppá o.u. 84.000 kr.

Tað er vert at nevna at frá ónevndum gevara fekk grunnurin eitt árið 5000 kr.

— Hvussu er allur hesin peningur samansavnaður?

1. Við inn-savning í Føroyum,
2. við inn-savning í Danmark,
3. við merkjasolu,
4. við gávum frá Havnar kommunu, Føroya Banka, Sparikassanum og øðrum sterktum fyrirtøkum,
5. við 10 oyra á hvørjum skreyt-blaði hjá telefonverkinum,
6. við lögtingsstundningi, ið nú er 20.000 kr. um árið,
7. og við rentum.

Grunnurinn hjálpir 2 ferðir, tí stovnsfæið er sett í føroysk brævalán og hjálpir soleiðis fyrirtøkuni til fígga.

Ætlan nevndarinnar er nú til 25 ára haldið, at útgeva so mikið aftrat teim yvir 900.000 kr., ið grunnurin hevur havt um hendi, at talið fer um milljónina.

Verður tí fyrirleidd burturluting í stórum nú beinanvegin og eingin ivi er um, at her verður væl undirtikið, tí neyðin er sum hon eitur og gott er at hava eitt stað at heita á, um okkum skuldi verið fyri óhappinum.

Fyrsta ætlanin var at lata til børn eftir monnum ið fórust av krigssávm, men seinni hava teir givið til øll treingjandi børn.

Trongdin at hjálpa børnum er vaksandi og sjálvt um samfelagið hevur skipað bæði eitt og annað her, verður framvegis trond og krov til eykahjálp.

Vit taka øll undir tað vit okra.

Upp ella nidur

Í dag hava vit í blaðnum tvær greinir um sildaprisir. Onnur er innsend frá Esmar Fuglø, stjóra, hin blaðsins

Orsøkin er skrivning í Sosialinum og »14. september« seinasta leygar-dag um sildaprisir í Føroyum.

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag hevði ársaðalfund mánaðkvöldið seinast.

Í nevndina, sum øll er afturvæld, sita:

Jákup Lindenskov, formaður, Robert Mohr Poulsen, næstformaður, Tórus Dalsgaard, kassameistari, Hanna Lisberg, Martin Joensen, Andrew Isheim og Jákup Suni Jacobsen.

Limur gerst ein við at snúgva sær til formannin ella kassameistarans.

Tænastu- mannalønir

TÆNASTUMANNALÖGIN ER EITT MÁL SUM LIGGUR HJÁ LANDSSTYRINUM

Á OLAVSÖKU Í FJÖR KOM UPPSKOTIÐ UM TÆNASTUMANNALÖNIR TIL ATKVÖÐU, TAÐ FALL. VIT PRENTA HER INNSENDA GREIN

Eftir hvat ein veit, so kann tænastumannalögin aftur koma at spökja á tingi, tí hon longu átti at verið revidera, eitur tað. Og hvat innibær so henda revidering? — Jú, revideringin skal til fyri at hækka lønina hjá teimum hægst løntu og ikki fyri at bota um hjá teimum lægst løntu — tað hevur tí verri ongantið verið málið.

Tá tænastumannalögin á sinni varð gjord, varð mest hugsað um at bota um lønarkor teirra lægst løntu, men henda lóg kom at verða so orða, at hon einans legði afturat hjá teimum hægst løntu, og hetta ólag tykist at skula halda fram.

Onkur tykist vera so eymur og heldur, at okkara ting ikki kann vera betjent við at lona okkara tænastumonnun verri enn teirra starvsfeløgum í Danmark; hetta er ólógisk hugsan. Tað kann ikki vera nakar ivi um tað, at teir hægst løntu tænastumenninir hava eina løn, ið teir sjálfvir eins og lögting og landsstýri kann vera betjent við. Nakað heilt annað er, at lógin varð revidera soleiðis, at teir lægst løntu fingi eina lønarábot.

Tað slepst ikki uttanum at halda tað vera meira enn lögð bert at hugsa um hvussu stóra løn okkara ting kann vera betjent við at lata nokrum vissum tænastumonnun uttan at hugsa um aðrar nógv verri løntar stættir bæði á landi og sjøvi. Okkara samfelag livir ikki leingi uppá nakrar væl góddar tænastumenn.

Eigur ikki at verða fari eitt sindur varligari fram við lønarhækkan hjá tí frægast lønta stætti?

Løgtingið eigur heldur at hava í huga teir uppsagdu lønarsáttmálar og hvussu leikur har kemur at verða. Kunnu tingmenn fáa seg til at resonera sum so, at vit ikki kunna vera betjentir við at hava føroyskar tænastumenn verri løntar enn t.d. danskar, so ber illa til at siga hetta uttan samstundis at hugsa um, hvat løn vit eru betjentir við at lata tí arbeidandi stættinum á landi og sjøvi fyri sitt slit, ið ikki á nakran hátt kann metast minni enn tað hjá tænastumonnun.

Ið hvussu er veit eg, at javnaðar menn á tingi ikki vilja vera við til at fremja nakran hokus-pokus lønarpolitik.

Havi altið hildið, at menn eiga at vera eitt sindur varnir við at hugsa ov nógv um at hækka embætismannalønir, uttan eisini at hava aðrar í huga, sjálvt um teir ikki eru akademikarar.

Tað sýnist sum orðið »tænastumaður« er vordíð so »fornemte« — ikki at tala um ein akademikari — tá er neyvan nakað mark fyri, hvussu stórt ein er verður.

Fyri alt tað, hvat nyttar nokur lønarhækking uttan samstundis at hugsa um at hava tamarhald á okkara teymleysu vøruprisum. (?)

—zen.

Ella Midjord Tvøroyri 65 ár

Tann 16. mars fyllir ein av arbeiðaranna striðskvinnum 65 ár. Tað er Ella Midjord á Tvøroyri. Hon hevur í eina rekju av árum verið stjórnarlimur og seinastu árum formaður kvinnufelagsins á Tvøroyri.

Saman við mongum øðrum megn arkivnum á plássinum hevur hon gjørt stórarbeiði fyri ta arbeiðandi kvinnuna í Føroyum.

Tað hevur einki hált verið við Ellu. Hon hevur verið heil og holl har, ið hon hevur staðið í brotinum og mangan kelt mangt óløgð í orrustuni fyri betri korum fyri tað arbeiðandi fólk.

Men Ella hevur einki lagt í salt-rákan. Hon kendi sak sína at vera rættvisa og verða at offra alla megj sína.

Tað er friskt og eggjandi at læra hesar eggjandi og offurviljaðu kvinnur at kenna.

Frú Ella Midjord hevur av arbeiðarafjöldini verið vald í sóknarstýrið sum ein av okkara fyrstu kvinnuligu sóknarstýrislimum.

Kvik í tølum og klár í hugsan og brennandi fyri arbeiðaraflokksins sök lá hennara partur ikki eftir. Tað mátti kalkkynið av sonnum ásanna.

Hjartaliga til lukku, Ella, og stóra tøkk fyri stórt títt fyri okkara sök.

Vit ynskja tær mong striðsárini enn!

Vinur.

Aðalfundur

Havnar sjónleikarlag hevur ársaðalfund hóskvöldið 30. mars kl. 20.

Dagsskrá eftir lögin.

Nevndin.